

DRIE VROUWEN AAN HET ROER

Hotel Pension Huize Beerenstein

Rond 1900 waren er in Bussum talrijke pensions. Sommige daarvan groeiden in de loop van de tijd uit tot hotels, zoals pension Edinoor waarover ik in een vorig artikel schreef.

Ook Huize Beerenstein aan de Kom van Biegel werd een gerenommeerd hotel. Hieronder de geschiedenis ervan.

Weduwe Jurrissen

De weduwe Jurrissen-Kaarsgaren had toen haar man rond 1895 overleed nog een thuiswonende dochter: Agaath. In 1903 overleed echter de man van haar andere dochter Bertha, Frans Oostermeijer. Bertha bleef achter met haar 7-jarige dochter Marie en trok bij haar moeder en zuster in. De drie dames besloten een pension te beginnen en kochten daarvoor de nieuw gebouwde villa aan de Nieuwe Hilversumseweg 15. Ze noemden het Pension Spiegelhoek. In advertenties prezen ze het aan als 'Pension voor korteren of langeren tijd met riante ligging.'

Huize Beerenstein

Nadat weduwe Jurrissen-Kaarsgaren in 1906 was overleden, zetten haar dochters het bedrijf voort. De zaken gingen zo goed dat de zusters op zoek gingen naar een groter pand. Samen met hun nichtje Lien Kaarsgaren kochten ze in 1908 het grote door Kruisweg en Van der Goot ontworpen pand aan Beerensteinerlaan 73. In het gemeentearchief is een fraaie gezinskaart van de dames te vinden, waarop Lien als hoofd van het gezin wordt aangeduid. Op 1 mei 1909 opende 'Hotel-Pension Huize Beerenstein' zijn deuren en al vanaf het begin bleek het hotel in een behoefte te voorzien.

Uiteen

Eind 1917 kwam er een kink in de kabel: Agaath Jurrissen werd verliefd op de kunstschilder Barend Stronkhorst. Het stel sprak zelfs al over trouwen en dat zou Liens positie als 'hoofd van het gezin' natuurlijk ondermijnen. Agaath bood aan, haar zus en haar nicht uit te kopen. Zelf behield ze Huize Beerenstein. Bertha kocht op een

veiling van 18 maart 1918 het verwaarloosde Hotel Jan Tabak en renoveerde het met hulp van Lien, die bij haar introk. Lien kocht vervolgens in 1920 Hotel Pension Edinoor aan de Parklaan, met uitzicht op de Kom van Biegel. Vanaf dat moment hadden de drie nichten drie grote hotels in Bussum in bezit.

Uitbreiding

Geholpen door Barend Spronkhorst zette Agaath de exploitatie van Huize Beerenstein voort. In 1919 lieten zij Kruisweg en Van der Goot een ontwerp tekenen voor een theekoepel, die in 1920

de Inspectie Bejaardenoorden geheel afgekeurd. In 1971 werd het gebouw gekocht door de Amsterdamse stichting De Zonnehof, die het na een renovatie in gebruik nam als tehuis voor vijftig intensieve zorg behoevende ouderen. De naam bleef onveranderd: Huize Beerenstein.

Berenpels

In 1995 nam een instelling voor zorg aan verstandelijk gehandicapte ouderen het gebouw over. In 2000 werd Beerenstein een Rijksmonument. In 2010 kwam het in handen van de kinderopvangin-

stelling Koningskinderen. Na opnieuw een verbouwing werd het een kinderopvanglocatie en veranderde de naam van het gebouw na 101 jaar in 'Berenpels'.

Bronnen:

Betty van Buuren, 'Hotel Jan Tabak tussen twee wereldoorlogen' in: De Omroeper 2003; Ben Koning, 'Hotel Beerenstein' in: 'Uit de Bussumse historie' van 13 april 2011; het gemeentearchief en Bussumsche Courant van verschillende data.

Eric Bor

■ Het hotel in 1929.

UIT DE FOTOCOLLECTIE VAN HET GEMEENTEARCHIEF

www.gooienvchistorisch.nl 035 207 09 99 Cattenhagestraat 8, Naarden

Vakantie! Op pad! De natuur in!

Juli 1930. Het regent en op de Graaf Florislaan in Bussum staan zeven 'Natuurvrienden' klaar voor een meerdaagse fietstocht naar de Veluwe. Het maken van trektochten door de natuur was de voorname bezigheid van De Natuurvrienden, een kleine Bussumse jongensclub. Ze staan tegenover het ouderlijk huis van twee van hun leden: de tweelingbroers Mauk en Wim Mörzer Bruijns. Een van hen, Mauk, zou later hoogleraar Natuurbeheer worden.

TEKST EN FOTO: GEMEENTEARCHIEF GOOISE MEREN EN HUIZEN

Vanaf dat moment hadden de drie nichten drie grote hotels in Bussum in bezit

aan de rechterzijde van het hotel werd aangebouwd. In 1928 werd het hotel opnieuw vergroot: aan de linkerkzijde vond een aanbouw plaats die was ontworpen door architect Herman Sijmons. Onder de vaste hotelgasten waren in die jaren opvallend veel alleenstaande vrouwen en weduwen. In 1939 logeerde de nieuwe burgemeester van Bussum Fernhout in het hotel tot hij een ambtswoning had gevonden aan de overkant van de Kom van Biegel.

Bejaardenhuis

In 1943 verkocht Agaath het hotel aan mej. H.A. Nout. Omstreeks 1950 verkocht zij het op haar beurt aan de heer Th. J. Helmann. Deze wierf vooral vaste pensiongasten. Er was plaats voor vijftien gasten, die jarenlang in het hotel verbleven. Met het klimmen der jaren ging het hotel daardoor steeds meer op een bejaardenhuis lijken. In 1970 kreeg het hotel een roemloos einde: het werd door

■ De achterzijde grensde direct aan de Zandzee.

■ De conversatiezaal omstreeks 1910.